

Perioada de timp actuală și cea viitoare (12)

Israel - Botschafter

În veacul actual Israel este lepădat de Dumnezeu, deoarece el a lepădat pe Împăratul său și pe Dumnezeu. Dumnezeu îi spune: „Voi nu sunteți poporul Meu și Eu nu sunt Dumnezeul vostru” (Osea 1.9). Este acest „timp lung” în care copiii Israel vor fi „fără împărat, fără prinț, fără jertfă, fără stâlp. Fără efod și fără terafimi” (Osea 3.4). Ei au fost dați și risipiți printre toate popoarele, „cum se vântură cu ciurul, fără să cadă un singur bob la pământ” (Amos 9.9), „și inima lor este nesimțitoare, sunt tari de urechi, că ei nu înțeleg cu inima, nu aud cu urechile lor, ca să se întoarcă la Domnul” (compară cu Isaia 6.10). „Un vâl este peste ochii lor, atunci când citesc pe Moise” (compară cu 2 Corinteni 3.14-15).

În veacul viitor mânia lui Dumnezeu se va termina, după ce El pe poporul Israel l-a topit împreună ca într-un creuzet în mijlocul Ierusalimului și pe toți cei mândri și răi i-a mistuit ca într-un cuptor de foc (Isaia 4.4; 65.8-10; Ezechiel 22.18-22; Maleahi 3.2-3; 4.1); și în îndurarea Lui Domnul Se va întoarce din nou la ei. El spune: „Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului un duh de îndurare și de rugăciune și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu și-L vor jeli amarnic, cum plânge cineva pe un întâi născut. ... În ziua aceea se va deschide casei lui David și locuitorilor Ierusalimului un izvor pentru păcat și necurăție. «În ziua aceea», zice Domnul oștirilor, «voi stârpi din țară numele idolilor, ca nimeni să nu-și mai aducă aminte de ei; voi scoate de asemenea din țară pe prorocii mincinoși și duhul necurat»” (Zaharia 12.10-13.1,2). „În zilele acelea, în timpul acela, zice Domnul, fiii lui Israel și fiii lui Iuda se vor întoarce împreună; vor merge plângând și vor căuta pe Domnul Dumnezeul lor. Vor întreba de drumurile Sionului, își vor întoarce privirile spre el și vor zice: «Veniți să ne alipim de Domnul, printr-un legământ veșnic, care să nu fie uitat»” (Jeremia 50.4-5). „Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strânge din toate țările, și vă voi aduce iarăși în țara voastră. Vă voi stropi cu apă curată, și veți fi curățiți; vă voi curăți de toate spurcăciunile voastre și de toți idoli voștri. Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră, și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi, și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele. Veți locui în țara, pe care am dat-o părinților voștri; voi veți fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul vostru.” (Ezechiel 36.24-28; Jeremia 23.5-6; 30; 33.1.31; 33.14-18). „După aceea, fiii lui Israel se vor întoarce și vor căuta pe Domnul Dumnezeul lor și pe împăratul lor David; și se vor întoarce cu teamă la Domnul și la bunătățile Lui, în zilele de pe urmă” (Osea 3.5). Da, „În Domnul vor fi îndreptățiți și preamăriți toți urmașii lui Israel”; „căci darurile de har și chemarea lui Dumnezeu sunt fără schimbare” (Isaia 45.25; Romani 11.26-29).

În veacul actual Ierusalimul este pustiit (Matei 23.37-39). Călcat în picioare de popoare, este fără copii, în mod deosebit părăsit de Acela care este gloria lui, Împăratul lui și Dumnezeul lui; căci El S-a reîntors la locul Lui, până când ei vor recunoaște că au păcătuit și vor căuta fața Lui (Osea 5.15).

Ultimele zile ale veacului vor fi și mai îngrozitoare pentru el, decât au fost primele. El va fi împrejmuț de popoare mânioase, luat în stăpânire și jefuit; și în același timp va fi lovit de Domnul oștirilor cu furtună și cutremure și cu tunete mari, vijelie, uragane și cu flăcări ale unui foc mistuitor. Acesta va fi în cele din urmă marele necaz, „așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi” (Isaia 29.6; Daniel 12.1; Zaharia 13.8-9,14; Matei 24; Luca 21).

În veacul viitor Sionul nu-și va mai aminti de rușinea văduviei lui, căci: „Așa vorbește Domnul oștirilor: «Am o mare râvnă pentru Sion, și sunt stăpânit de o râvnă plină de mânie pentru el.» Așa vorbește Domnul: «Mă întorc iarăși în Sion, și vreau să locuiesc în mijlocul Ierusalimului. Ierusalimul se va chema: ‚Cetatea cea credincioasă,‘ și muntele Domnului oștirilor se va chema: ‚Muntele cel sfânt.‘» Așa vorbește Domnul oștirilor: «Iarăș, vor ședea pe ulițele Ierusalimului bătrâni și femei în vârstă, fiecare cu toiagul în mână, din pricina marelui lor număr de zile. Ulițele cetății vor fi pline de băieți și fete, cari se vor juca pe ulițe.» Așa vorbește Domnul oștirilor: «Dacă lucrul acesta va părea de mirat în ochii rămășiței poporului acestuia în zilele acelea, va fi de mirat oare și în ochii Mei?», zice Domnul oștirilor.“ (Zaharia 8.2-6). „În ziua aceea numele cetății va fi: «Domnul este acolo»” (Ezechiel 48.35). „Ierusalimul va fi o cetate deschisă, din cauza mulțimii oamenilor și a vitelor care vor fi în mijlocul lui. «Eu Însuși», zice Domnul, «voi fi un zid de foc de jur împrejurul lui și voi fi slava lui în mijlocul lor»” (Zaharia 2.4 – 3.10; 11; 14.11; Ieremia 31.38-40; Țefania 3.14-17).

În veacul actual țara Israel este pustiită. Nu este semănată, nu rodește nimic și nimic nu crește pe ea. Țara este pustiită, cetățile pustiite, și anume așa fel, că dușmanii ei sunt uimiți (Levitic 26.31-35; Deuteronom 29.22-27). [Remarca redacției: Aici este vorba de ceea ce în general caracterizează acest timp, nu de situațiile de excepție, pe care noi le regăsim astăzi la sfârșitul acestui veac, când Israel în necredință a luat iarăși în stăpânire țara și savurează o oarecare bunăstare pământească – aceasta este valabil și cu privire la remarcile despre Ierusalim.]

În veacul viitor „Tu fecioară a lui Israel vei zidi iarăși vii pe înălțimile Samariei; cei care le vor sădi, le vor mânca și roadele. Căci vine ziua când străjerii vor striga pe muntele lui Efraim: «Sculați-vă, să ne suim în Sion, la Domnul, Dumnezeuul nostru!» ... Ei vor veni și vor chiui de bucurie pe înălțimea Sionului; vor alerga la bunătățile Domnului, la grâu, la must, la untdelemn, la miei și la viței, sufletul le va fi ca o grădină bine udată și nu se vor mai ofili. ... Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: «Iată ce se va zice iarăși în țara lui Iuda și în cetățile sale, când voi aduce înapoi pe captivii lor: ‚Domnul să te binecuvânteze, locaș al dreptății, munte sfânt!’» Iuda va locui acolo fără teamă în toate cetățile lui, atât plugarii cât și cei care pasc oile” (Ieremia 31.4-40; 33.7-14).

„Iar voi, munți ai lui Israel, veți da crengi, și vă veți purta roadele pentru poporul Meu Israel, căci lucrurile acestea sunt aproape să se întâmple. Iată că voi fi binevoitor, Mă voi întoarce spre voi, și veți fi lucrați și semănați. Voi pune să locuiască pe voi oameni în mare număr, toată casa lui Israel, pe toți! Cetățile vor fi locuite, și se vor zidi iarăși dărâmurile. Voi înmulți pe oamenii și vitele, cari vor crește și se vor înmulți: voi face să fiți locuiți ca și mai înainte, și vă voi face mai mult bine decât odinioară; și veți ști că Eu sunt Domnul. ... Și se va spune atunci: «Țara aceasta pustiită a ajuns ca o grădină a Edenului; și cetățile acestea dărâmate, cari erau pustii și surpate, sunt întărite și locuite!» Și neamurile, cari vor mai rămânea în jurul vostru, vor ști că Eu, Domnul, am zidit din nou ce era surpat, și am sădit ce era pustiit. Eu, Domnul, am vorbit, și voi și face.“ (Ezechiel 36). „Iată, vin zile, zice Domnul, când plugarul va ajunge pe secerător, și cel ce calcă strugurii pe cel ce împrăstie sămânța, când mustul va picura din munți și va curge de pe toate dealurile. Voi aduce înapoi pe prinșii de război ai poporului Meu Israel; ei vor zidi iarăși cetățile pustiite și le vor locui, vor sădi vii și le vor bea vinul, vor face grădini și le vor mânca roadele. Îi voi sădi în țara lor, și nu vor mai fi smulși din țara pe care le-am dat-o, zice Domnul, Dumnezeuul tău!“ (Amos 9.13-15).

În sfârșit, **în veacul actual** se pare că Dumnezeu ar fi uitat toate făgăduințele date lui Israel și ar vrea să-Și amintească numai de amenințările Lui. Cum să se împlinescă făgăduințele, atâta

timp cât Israel leapădă pe Acela în care toate acestea sunt Da și Amin? (2 Corinteni 1.20). În **veacul viitor** dimpotrivă, când Dumnezeu în harul Său liber a dăruit lui Israel schimbarea mentalității și privirea în sus spre Preaiubitul Său, va fi bucuria Lui să-l copleșească cu binecuvântările Sale din pricina Sa. Atunci se vor împlini toate făgăduințele; căci va fi „timpul restabilirii tuturor lucrurilor, vestit prin profeți” (Faptele Apostolilor 3.19-21). Atunci se va spune: „Bucurați-vă, ceruri! Căci Domnul a lucrat; răsunați de veselie, adâncimi ale pământului! Izbucniți în strigăte de bucurie, munților! Și voi, pădurilor, cu toți copacii voștri! Căci Domnul a răscumpărat pe Iacov, Și-a arătat slava în Israel.” (Isaia 44.23).

Ce tablou, pe care profeții, călăuziți de Duhul Sfânt, l-au prezentat despre aceste timpuri minunate! Numai câteva locuri scoase din context nu ne pot da o imagine a acestora. Însă noi citim Isaia 4; 11; 30.18-33; 35; 40.1-11; 49; 54; 55; 60; 61; 62; 65.16-25; 66.5-24; Ieremia 30; 31; 32.37-44; 33; Ezechiel 34.11-31; 36; 37; 38; 39; Ioel 3; Mica 4; 5; 7.7-20; Zaharia 2; 3; 8; 12; 13; 14. *Vezi și rugăciunile*, pe care Duhul Sfânt le-a lăsat să fie scrise în Scripturile sfinte, ca să grăbească venirea acestor zile, de exemplu în Isaia 62.1,6-7; 63.15-19; 64. La fel și *cântările de triumf*, pe care Duhul Sfânt la privirea acestor timpuri le-a pus în inima bătrânilor vizionari și care apoi sunt cântate în Israel, ca de exemplu Isaia 12; Psalm 65; 95; 97; 99; 118.